

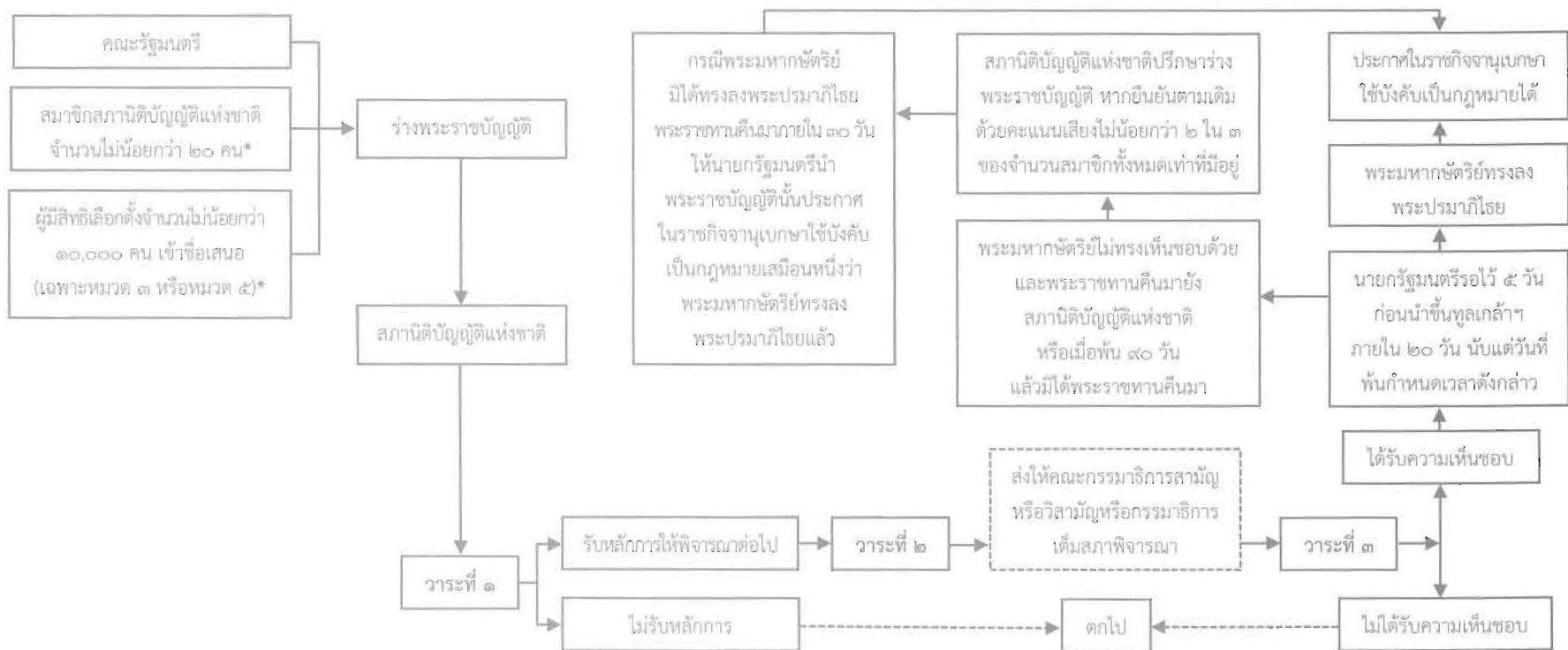
**รายงาน
ของ**

**คณะกรรมการการเลือกตั้ง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

**สำนักกรรมการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ**

กระบวนการตราพระราชบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
(ในระหว่างที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ตามบทเฉพาะกาล)

(๑๖)

- หมายเหตุ :
๑. "ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน..." (มาตรา ๗๗ วรรคสอง)
 ๒. ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย บุคคลดังต่อไปนี้สามารถเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบว่าร่างพระราชบัญญัติที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
 - (๑) สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เสนอความเห็นต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อส่งความเห็นนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยและแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบโดยไม่ชักช้า
 - (๒) นายกรัฐมนตรี และแจ้งให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบโดยไม่ชักช้า
- * ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี

จัดทำโดย : กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(สำเนา)
บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/ (ร ๑๓) วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นางสาวกัลยา เกียรติถาวรชัย
๒. นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ
๓. พลเรือเอก ไกรสร จันท์สุวานิชย์
๔. พลเรือเอก จักรชัย ภูเจริญยศ
๕. นายเจน นำชัยศิริ
๖. พลเรือเอก ทวีวุฒิ พงศ์พิพัฒน์
๗. ร้อยเอก ธเนศ จันทกลิน
๘. นายอัครัง ทศนาญชลี
๙. ศาสตราจารย์คลินิกนิเวศน์ นันทจิต
๑๐. พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์
๑๑. พลโท ไพโรจน์ ทองมาเอง
๑๒. นายมรรณพ เดชวิทักษ์
๑๓. พลเอก มารุต ปิซโซตะสิงห์
๑๔. พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล
๑๕. พลเอก วิชิต ศรีประเสริฐ
๑๖. พลตำรวจโท ศานิตย์ มหถาวร
๑๗. พลโท ศิริชัย เทศนา
๑๘. นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ
๑๙. พลเอก สกล ชื่นตระกูล
๒๐. นายสมชัย เอ็มบำรุง
๒๑. นายสมชาย ปรีชาทวีกิจ
๒๒. พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร
๒๓. นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช

ทั้งนี้ เมื่อคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้มีมติตั้ง นายบรรจง สุกรีธา เป็นกรรมการวิสามัญ แทน ร้อยเอก ธเนศ จันทกลิ่น กรรมการวิสามัญ ที่ได้ขอลาออก

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร

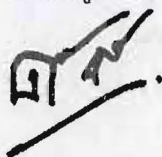
(สิงห์ศึก สิงห์ไพร)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายอิชิต์ ศิลป์ธนะวานิช)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักกรรมการ ๓

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๕-๖

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๖

อิชิต์ พิมพ์

พัชรศิริ/ปารีชาติ/พรทิพพา ทาน ๑

คณะทำงานด้านกฎหมาย กมธ.๓ ทาน ๒

**รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
สถานิติบัญญัติแห่งชาติ**

ตามที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๗ วัน โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน ต่อมาในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๑ และครั้งที่ ๗๗/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้ลงมติให้ตั้งข้อบังคับการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๙๘ (๑) เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณีและให้ขยายเวลาปฏิบัติงานออกไปอีก ๖๐ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๔ นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สาม
๑.๕ พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๖ พลเรือเอก ทวีวุฒิ พงศ์พิพัฒน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๗ พลเอก มารุต ปิยะโชติสังข์	เป็นประธานที่ปรึกษา
คณะกรรมการวิสามัญ
๑.๘ นายดำรง ทัศนากุล	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ
๑.๙ นายมรรณพ เดชวิทักษ์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ
๑.๑๐ พลเรือเอก ไกรสร จันทรสุวรรณิชย์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ
๑.๑๑ พลเรือเอก จักรชัย ภูเจริญยศ	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ
๑.๑๒ ร้อยเอก ธเนศ จันทกลิน	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาทิตติมศักดิ์
คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๗ คน ดังนี้

๒.๑ นายอุทัย นพคุณวงศ์	รองอธิบดี กรมวิชาการเกษตร
๒.๒ พลตรี กิติ ปัทมานนท์	เสนาธิการ กรมการอุตสาหกรรมทหาร
๒.๓ นางกฤติกา ปั้นประเสริฐ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย กรมศุลกากร
๒.๔ นายพิพัฒน์ พิบูลย์	ผู้อำนวยการสำนักนิติการ กรมวิชาการเกษตร
๒.๕ นายสุเมธา วิเชียรเพชร	ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสีย
และสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ
๒.๖ นายวิสูตร ชินรัตน์ลาภ	ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัย
ธุรกิจก๊าซปิโตรเลียมเหลว กรมธุรกิจพลังงาน
๒.๗ นายถวัลย์ ธนกิจเจริญวัฒน์	ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัย
ธุรกิจก๊าซธรรมชาติ กรมธุรกิจพลังงาน
๒.๘ นางนฤภา วงศ์ปิยะรัตนกุล	ผู้อำนวยการสำนักควบคุมเครื่องสำอาง
และวัตถุอันตราย สำนักงานคณะกรรมการ
อาหารและยา
๒.๙ นายบุญส่ง ศรีเจริญธรรม	ผู้เชี่ยวชาญด้านนิเวศวิทยา กรมประมง
๒.๑๐ นายอนันต์ สิทธิฤทธิ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายศุลกากร
กรมศุลกากร
๒.๑๑ นางจริยา มิตรอุปถัมภ์	นักวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญด้านวิชาการ
วัตถุอันตราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
๒.๑๒ นายถาวร ทันใจ	ผู้อำนวยการกองควบคุมการค้าสัตว์น้ำ
และปัจจัยการผลิต กรมประมง
๒.๑๓ นางสุดารัตน์ เคยเหล่า	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
กรมปศุสัตว์
๒.๑๔ นางสาวศิริสวัสดิ์ จันทร์ศรี	นายสัตวแพทย์ชำนาญการ กรมปศุสัตว์
๒.๑๕ นางทิพย์วัลย์ ยามาโมโตะ	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ
กรมการค้าต่างประเทศ
๒.๑๖ นางนภาพร แดดภู	ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี
สำนักงานคณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
๒.๑๗ นางสาวทัศนีย์ชาติกิตติคุณวงศ์	ที่ปรึกษาทิตติมศักดิ์คณะกรรมการ
การทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมเจ้าท่า

๑) นายฐาภุร สิทธิบุศย์	หัวหน้ากลุ่มตรวจท่า
๒) นายหิรัญวัตต์ สีบกระพันธ์	นิติกรชำนาญการ
๓) นายศุภกิตต์ เจียรสุวรรณ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
๔) นายวีระพงษ์ บุญชุม	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

กรมท่าอากาศยาน

๑) นางสาวชนัดดา ศรีเจริญ	นักวิชาการขนส่งชำนาญการ
๒) นางสาวธินิดา อ้นวงษา	นักวิชาการขนส่งชำนาญการ
๓) นายวสันต์ ถนอมสิงห์	นักวิชาการขนส่งชำนาญการ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ

๑) นายสุเมธา วิเชียรเพชร	ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
๒) นางสาวพรพิมล เจริญสง	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดการกากของเสียและสารอันตราย
๓) นายธีระพล ติชยาธิคม	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๔) นางสาวธีราพร วิริวุฒิก	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
๕) นางสาวประไพศรี อาสนรัตน์จินดา	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
๖) นางอาภาภรณ์ ศิริพรประสาร	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
๗) นางสาวสุชาดา สังวรวงษ์พนา	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
๘) นาย ธนวิทย์ พลไทยสงค์	นิติกร

กระทรวงพลังงาน

กรมธุรกิจพลังงาน

๑) นายธีระศักดิ์ จรัสศรีวิสิทธิ์	ผู้ช่วยปลัดกระทรวง
๒) นายไพฑูรย์ ศิริชัยพัฒนา	วิศวกรเครื่องกลชำนาญการพิเศษ
๓) นายสุวิช ภารัตน์วงศ์	วิศวกรชำนาญการพิเศษ
๔) นายดุสิต สมใจ	วิศวกรชำนาญการ
๕) นายฐิติพงษ์ เพชรสัมฤทธิ์	วิศวกรปฏิบัติการ
๖) นางสาวสิริรัตน์ ตรีศร	วิศวกรปฏิบัติการ

กระทรวงพาณิชย์

กรมการค้าต่างประเทศ

๑) นางสาวอุมา ชมพูชาติ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๒) นางทิพย์วัลย์ ยามาโมโตะ	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ
๓) นางสาวสมหมาย น่วมภักดิ์	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ

กระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวง

- นายปัญญา ไบทอง

นิติกรชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๑) นางสาวนิภาพร วงษ์ธนสุภรณ์

นิติกรชำนาญการพิเศษ

๒) นางสุนันทา พันธุ์วรรณ

เภสัชกรชำนาญการพิเศษ

๓) นางสาวพรศรี คลังวิเศษ

เภสัชกรชำนาญการ

กระทรวงอุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑) นางสาวศิริกาญจน์ ศรีเลขา

ผู้อำนวยการกอง

บริหารจัดการวัตถุอันตราย

๒) นางจริยา มิตรอุปถัมภ์

นักวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ

ด้านวิชาการวัตถุอันตราย

๓) นายนิพล แจ่มเหมือน

นิติกรชำนาญการพิเศษ

๔) นางสาวธนธร ยอดสมสวย

นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ

๕) นายนราธิป เลหาดีรานนท์

นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ

๖) นางสาวปานทอง ศรีคัตมนพรม

นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ

๗) นางวาสนา เล็กสมบูรณ์

นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ

๘) นางสาวกนกวรรณ โกมลวีระเกตุ

นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ

๙) นางสาวจณัญญา อ่อนศรี

นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ

๑๐) นางสาวจอมขวัญ อาคมานนท์

นักวิทยาศาสตร์ปฏิบัติการ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

๑) นางนภาพร เตตฤ์

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี

๒) นางอธิกา ไกรอมร

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกำกับผลิตภัณฑ์

ประกันวินาศภัย

๓) นางสาวทัศนวรรณ เชาว์ดำรงสกุล

หัวหน้ากลุ่มกำกับผลิตภัณฑ์

ประกันภัยสำหรับบุคคล

๔) นางสาวดวงทิพา โพธิ์สุนทร

เจ้าหน้าที่อาวุโสสายกฎหมาย

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ดังนี้

กระทรวงการต่างประเทศ

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

๑) นายรัชภูมิ บุญรอด

นักการทูตชำนาญการพิเศษ

๒) นางพรรณวิภา ณ บางช้าง วินีเนอร์

นักการทูตชำนาญการ

กระทรวงมหาดไทย

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑) นายชัยณรงค์ วาสนะสมสิทธิ์

รองอธิบดี

๒) นางมณีรัตน์ อุดลยประภากร	ผู้อำนวยการส่วน นโยบายภัยจากมนุษย์และความมั่นคง
๓) นายปกรณ์ กิจพิทักษ์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๔) นางสาวกชพร ศรีตวรธรณ์	นิติกรชำนาญการ
๕) นายนิรันดร์ ไชยรัตน์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๖) นางสาววิลาวัลย์ บุญสุข	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

สภาอุตสาหกรรม

- นายชัยวัฒน์ นิยมการ รองประธานกลุ่มอุตสาหกรรมเคมี

สมาคมผู้ประกอบการกิจการวัดอันตราย

๑) นายมหาปรี โกเตอร์	นายกสมาคม
๒) นายประทีป ภววงษ์ศักดิ์	ที่ปรึกษาสมาคม
๓) นายจรินทร์ วีรโอฬารสิทธิ์	ที่ปรึกษาสมาคม

๖. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีกรรมวิธีการวิสามัญสงวนความเห็น

**๗. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ
จำนวน ๒ คน ดังนี้**

- ๗.๑ พลโท ชัยยุทธ พร้อมสุข
- ๗.๒ พลเอก ดนัย มีชูเวท

๘. ผลการพิจารณา

๘.๑ ผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๘.๑.๑ สรุปผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ในชั้นการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง ได้บัญญัติว่า “ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกชั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป”

กระทรวงอุตสาหกรรมโดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยได้เปิดรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติผ่านทางเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม www.diw.go.th และร่วมกับหน่วยผู้รับผิดชอบตามกฎหมายฉบับนี้ ในการ

รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของแต่ละหน่วยงาน ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมธุรกิจพลังงาน ในระหว่างวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ อีกทั้งได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจากผู้เกี่ยวข้องโดยตรง จำนวน ๖ ครั้ง ซึ่งการรับฟังความคิดเห็นในส่วนนี้ ได้มีการเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องจากหลายภาคส่วนทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชน อาทิ ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสภาอุตสาหกรรม ผู้แทนสมาคมอรักรักษาพืช เป็นต้น อีกทั้งได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว พร้อมทั้งได้จัดทำหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตราร่างพระราชบัญญัติ และได้เปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบนั้นต่อประชาชนผ่านทางเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ และกรมธุรกิจพลังงานแล้ว

๘.๑.๒ สรุปผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ในชั้นการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการวิสามัญได้นำผลการดำเนินการตามข้อ ๘.๑.๑ มาใช้ประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายของร่างพระราชบัญญัตินี้ครบถ้วนแล้ว ทั้งนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้จัดให้มีช่องทางแสดงความความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผ่านทางเว็บไซต์ (Website) ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติและเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติดังกล่าว (www.senate.go.th)

๘.๒ ผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u> แก้ไขบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u> เพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” และ “ส่งกลับออกไป”	มีการแก้ไข

มาตรา ๕ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภาชนะบรรจุ” ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖ เพิ่มบทนิยามคำว่า “โฆษณา”
และ “การส่งเสริมการขาย” มีการแก้ไข

มาตรา ๗ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” มีการแก้ไข

มาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๖ และมาตรา ๗ มีการแก้ไข
พลโท ชัยยุทธ พร้อมสุข ขอแปรญัตติ ดังนี้
“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการวัตถุอันตราย”

ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน ยี่สิบห้า ยี่สิบ ยี่สิบหก คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

..... ฯลฯ

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๙ แก้ไข (๔) ของมาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙/๑ แก้ไข (๑) ของมาตรา ๒๐ คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑ แก้ไขวรรคสองและวรรคสาม
ของมาตรา ๓๖ คณะกรรมการการตัดออก

มาตรา ๑๒ แก้ไขมาตรา ๔๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓ แก้ไขมาตรา ๕๑ มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑/๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑/๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑/๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑/๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑/๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑/๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑/๗	ไม่มีการแก้ไข
พลเอก ดนัย มีชูเวช	ขอแปรญัตติ ดังนี้
“มาตรา ๕๑/๖ ในกรณีผู้ที่ได้รับคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ หรือมาตรา ๕๑/๔ ไม่พอใช้เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง	
..... ๑ ๓ ๑	”
คณะกรรมการพิจารณาเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ	
และได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๕</u> แก้ไขวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๒	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u> แก้ไขวรรคสองของมาตรา ๕๒	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖/๑</u> เพิ่มมาตรา ๕๒/๒	คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๑๗</u> แก้ไขมาตรา ๖๓	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u> แก้ไขมาตรา ๖๖	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u> เพิ่มมาตรา ๖๙/๑ ของหมวด ๓ หน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่ง	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u> เพิ่มมาตรา ๗๐/๒	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๑</u>	เพิ่มมาตรา ๗๔/๓	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	แก้ไขมาตรา ๘๐	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	เพิ่มมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	แก้ไขวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๘	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	แก้ไขวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๙	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕/๑</u>	เพิ่ม (๑๒) แห่งบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ท้ายพระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๒๖</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>		มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>		ไม่มีการแก้ไข

๘.๓ การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ด้วยร่างกฎหมายฉบับนี้มีบทบัญญัติที่กำหนดให้เงินซึ่งเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นที่หน่วยงานของรัฐได้รับจากผู้รับประกันภัยในการที่หน่วยงานของรัฐเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในเรื่องนี้กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้มีหนังสือไปถึงกระทรวงการคลังเพื่อสอบถามการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๕ ที่กำหนดว่า “การเสนอกฎหมายที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำเงินรายได้หรือเงินอื่นใดส่งคลัง ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีมีความจำเป็นและเกิดประโยชน์

ในการที่หน่วยงานของรัฐนั้นจะมีเงินเก็บไว้ เพื่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อนเสนอกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรี” นั้น กระทรวงการคลังแจ้งว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติวัตถุประสงค์อันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีไปก่อนที่พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ จะมีผลใช้บังคับ ดังนั้น จึงเห็นว่าไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของกระทรวงการคลังตามนัยมาตรา ๒๕ ดังกล่าว ทั้งนี้ กระทรวงการคลังยังมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การกำหนดให้เก็บเงินค่าเสียหายเบื้องต้นไว้ใช้จ่ายโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินจะเกิดประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ จึงไม่ขัดข้องที่จะกำหนดบทบัญญัติดังกล่าวในร่างพระราชบัญญัติวัตถุประสงค์อันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๙. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัตถุประสงค์อันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ดังนี้

๙.๑ คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรแก้ไขเหตุผลเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นดังนี้

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติวัตถุประสงค์อันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และยังไม่มีกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป รวมทั้งการโฆษณาวัตถุประสงค์อันตรายไว้โดยเฉพาะ ประกอบกับกลไกการควบคุมวัตถุประสงค์อันตรายยังไม่อาจขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำผ่านวัตถุประสงค์อันตรายไว้เป็นการเฉพาะ และมีมาตรการกำกับดูแลอย่างเคร่งครัด โดยมีให้เปลี่ยนแปลงการนำผ่านวัตถุประสงค์อันตรายเป็นการนำเข้าหรือให้ตกเป็นของแผ่นดิน เพื่อป้องกันมิให้นำวัตถุประสงค์อันตรายที่นำผ่านในราชอาณาจักรมาใช้ประโยชน์หรือปล่อยทิ้งโดยไม่สามารถหาตัวเจ้าของได้และเกิดอันตรายในราชอาณาจักร รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไปเพื่อเป็นการลดภาระแก่ผู้ประกอบการ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุประสงค์อันตรายให้เป็นธรรมต่อผู้บริโภคยิ่งขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุประสงค์อันตรายโดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการและ เพิ่มเติมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ครบถ้วนพร้อมทั้งปรับลดบทหน่วยงาน เพื่อให้ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการวัตถุประสงค์อันตรายให้เหมาะสม เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการควบคุมวัตถุประสงค์อันตรายได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมอรรถและพรต้ออรรถในสำคัญทรรขึ้นทะเบียนวัตถุประสงค์อันตราย กำหนดให้มีการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในกรณีการนำวัตถุประสงค์อันตรายมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา

และกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแต่เพื่อชดเชยแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากวัตถุอันตรายและผู้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติม บทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๙.๒ ร่างมาตรา ๘ ซึ่งแก้ไขความในมาตรา ๖ เป็นเรื่องเกี่ยวกับบทบัญญัติที่กำหนดให้มีคณะกรรมการวัตถุอันตรายขึ้นคณะหนึ่ง ในส่วนนี้คณะกรรมการวิสามัญเห็นว่าองค์ประกอบบางตำแหน่งของคณะกรรมการมีความเกี่ยวพันกันเนื่องจากอยู่ในกระทรวงเดียวกัน ประกอบกับจำนวนกรรมการที่มีเป็นจำนวนมากย่อมส่งผลกระทบต่อองค์ประชุมของคณะกรรมการในการเชิญประชุมเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจในกฎหมายนี้ คณะกรรมการวิสามัญจึงได้มีการปรับลดองค์ประกอบคณะกรรมการลง ซึ่งองค์ประกอบกรรมการที่ถูกปรับลดลงดังกล่าว นั้น เห็นว่าคณะกรรมการวัตถุอันตรายควรจะไปเป็นองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๓ แห่งกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย อย่างไรก็ดี นอกจากการควบคุมและกำกับดูแลตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแล้ว กฎหมายฉบับนี้ยังมีการกำหนดช่องทางในการควบคุมและกำกับดูแลระดับนโยบายด้านวัตถุอันตรายไว้อีกส่วนหนึ่ง ด้วยการให้มีรัฐมนตรีกระทรวงที่เป็นผู้รับผิดชอบและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องจำนวน ๙ กระทรวง เข้ามามีอำนาจในการควบคุม ส่งเสริมและติดตามดูแลการดำเนินงานของเลขานุการคณะกรรมการ (อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม) และผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ (ผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการกำกับดูแลนโยบายด้านวัตถุอันตราย

ในส่วนของตำแหน่งของประธานกรรมการ ตามกฎหมายปัจจุบันเป็นปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แต่ในร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ ได้เสนอเปลี่ยนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งบางมาตราตามกฎหมายปัจจุบันจะต้องมีการออกกฎ/ออกประกาศซึ่งเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผลให้การทำหน้าที่ประธานกรรมการ กับผู้ที่มีอำนาจในการออกกฎ/ออกประกาศเป็นบุคคลเดียวกันทำให้มีความไม่เหมาะสม

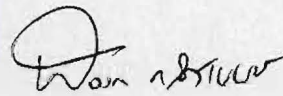
๙.๓ ร่างมาตรา ๙ แก้ไขความใน (๔) ของมาตรา ๑๘ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดชนิดของวัตถุอันตราย ซึ่งวัตถุอันตรายแต่ละชนิดจะมีเงื่อนไขในการควบคุมที่แตกต่างกันเป็นไปตามความเป็นอันตรายของวัตถุนั้นและความจำเป็นแก่การควบคุม เพื่อให้การควบคุมเป็นไปอย่างถูกต้องและปลอดภัย แต่ปรากฏว่าการกำหนดชนิดของวัตถุอันตรายของแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบวัตถุอันตราย มีการกำหนดชนิดที่มีความแตกต่างกัน แม้จะเป็นสารชนิดเดียวกัน ต่อกรณีนี้ คณะกรรมการวิสามัญเห็นว่าหากเป็นสารที่เป็นชนิดเดียวกันโดยหลักการต้องกำหนดให้เป็นชนิดเดียวกันของวัตถุอันตราย ดังนั้น ควรกำหนดให้มีมาตรฐานกลางของการกำหนดชนิดของวัตถุอันตรายซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการใช้อ้างอิงของหน่วยงานต่าง ๆ อันจะส่งผลกระทบต่อการควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว และให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบวัตถุอันตรายต้องกำหนดมาตรการควบคุมปริมาณและการใช้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เงื่อนไข และข้อกำหนดของการอนุญาตอย่างเคร่งครัด

๙.๔ มาตรา ๗๔ วรรคสองของพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นเรื่องเกี่ยวกับโทษที่ได้กระทำโดยประมาท ในการผลิต นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ต่อประเด็นนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญมีความกังวลในการใช้ดุลยพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการวินิจฉัยว่าการกระทำลักษณะใดเข้าข่ายเป็นการกระทำโดยประมาท ซึ่งดุลยพินิจดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการลงโทษผู้กระทำความผิด ประกอบกับพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวกับการผลิต การนำเข้า และการมีไว้ในครอบครองไม่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาท เพราะผู้ที่ดำเนินการผลิต การนำเข้า การมีไว้ในครอบครองจะต้องรู้ว่าสารชนิดใดที่อยู่ในความครอบครองของตนเอง และควรแก้ไขการกระทำผิดโดยประมาทในมาตรา ๗๔ วรรคสอง ต่อไป

๙.๕ มาตรการควบคุมการนำผ่านวัตถุอันตราย เพื่อให้วัตถุอันตรายนำผ่านประเทศไทย ภายในระยะเวลาที่กำหนดและเพื่อไม่ให้เกิดการปล่อยทิ้งวัตถุอันตรายที่นำผ่านไว้ในประเทศ หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรกำหนดเงื่อนไขให้ผู้นำผ่านวัตถุอันตรายติดตั้งเครื่องติดตามยานพาหนะ (GPS) เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบการนำผ่านวัตถุอันตรายที่เดินทางอยู่ภายในประเทศได้ตลอดระยะเวลาที่มีการนำผ่านวัตถุอันตราย

๑๐. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งข้อสังเกตมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

พลเรือเอก

(พลเอก ตมิศานนท์)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ก)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” “ส่งกลับออกไป” “ภาชนะบรรจุ” “โฆษณา” “การส่งเสริมการขาย” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยอัตรา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗)

(๓) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป ซึ่งว่าด้วยอัตรา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมอายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนว่าด้วยอัตรา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม)

(๕) กำหนดให้มีการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน กรณีการนำว่าด้วยอัตรามาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

(๖) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาว่าด้วยอัตรา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ และเพิ่มมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ มาตรา ๕๑/๓ มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๕ มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบแห่งให้ครอบคลุมถึงผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา และผู้ส่งกลับออกไป (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๖)

(๘) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น (เพิ่มมาตรา ๖๙/๑)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ ให้เหมาะสม (เพิ่มมาตรา ๗๐/๒ มาตรา ๗๔/๓ มาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

(ข)

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และยังไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป รวมทั้งการโฆษณาวิทยุคมนาคม ไร้โดยเฉพาะ ประกอบกับกลไกการควบคุมวิทยุคมนาคมยังไม่อาจขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร ดังนั้น สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำผ่าน การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไปเพื่อเป็นการลดภาระแก่ผู้ประกอบการ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณา วิทยุคมนาคมให้เป็นธรรมต่อผู้บริโภคยิ่งขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการวิทยุคมนาคมโดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ และเพิ่มเติมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ครบถ้วน เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการควบคุมวิทยุคมนาคม ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมอายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวิทยุคมนาคม กำหนดให้มีการยกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในกรณีการนำวิทยุคมนาคมมาใช้ เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา และกำหนดให้มีการ จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหาย ที่เกิดขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมวัตถุอันตรายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเพิ่มหลักเกณฑ์การนำผ่าน
การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป และแก้ไขหลักเกณฑ์การโฆษณาวัตถุอันตราย รวมทั้ง
กำหนดให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นในกรณีเพื่อชดเชยแก่ผู้ได้รับความเสียหายจาก
วัตถุอันตรายและผู้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทาหรือจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นจาก
วัตถุอันตราย อันจะทำให้ผู้ประกอบการมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย
และประชาชนได้รับความเป็นธรรมจากการโฆษณาวัตถุอันตราย รวมทั้งเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อย
หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..)”

พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และ “ส่งออก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งวัตถุอันตราย

“ส่งออก” หมายความว่า นำส่งหรือดำเนินการเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งวัตถุอันตราย”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” “นำกลับเข้ามา” และ “ส่งกลับออกไป” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ส่งออก” และคำว่า “ขาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งวัตถุอันตรายผ่านราชอาณาจักรโดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการขนถ่ายหรือเปลี่ยนพาหนะหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ หรือมีพฤติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์ทางการค้าเกี่ยวกับวัตถุอันตรายดังกล่าวในราชอาณาจักร

“นำกลับเข้ามา” หมายความว่า นำวัตถุอันตรายที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรกลับเข้ามาในราชอาณาจักร โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพวัตถุอันตราย

“ส่งกลับออกไป” หมายความว่า ส่งวัตถุอันตรายที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพวัตถุอันตราย”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภาชนะบรรจุ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “มีไว้ในครอบครอง” และคำว่า “ฉลาก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า ภาชนะที่มีลักษณะปิดและทำหน้าที่กักเก็บวัตถุอันตรายอย่างปลอดภัย”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “โฆษณา” และ “ครรส่งเสริมครรชย” “ข้อความ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ฉลาก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือได้ยิน หรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางครรคั และให้หมายความรวมถึงครรส่งเสริมครรชยด้วย การให้ข้อมูล การชักนำ หรือการกระทำ โดยวิธีใด ๆ โดยมุ่งหมายให้มีการใช้วัตถุอันตรายเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“ครรส่งเสริมครรชย” หมายความว่า ครรให้ข้อมูล ครรชักนำ หรือครรกระทำ โดยวิธีใด ๆ โดยมุ่งหมายให้มิครรใช้วัตถุอันตรายเพิ่มขึ้น และครรกระทำเพื่อประโยชน์ในทางครรคั “ข้อความ” หมายความว่า การกระทำใ้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มพินัยมคํ่าว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ระหว่างพินัยมคํ่าว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และคํ่าว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“ค่าเสียหายเบื้องต้น” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นอันจำเป็นในนครเร่งด่วน เพื่อชดเชยแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากวัตถุอันตราย และเพื่อเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากวัตถุอันตราย ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการวัตถุอันตราย” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนยี่สิบห้าสิบเจ็ดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมตรวจพาณิชย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์ตรวจพาณิชย์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานกฤษฎีกา ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพิเศษ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงาน ประมาณเพื่อสันติ และผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสิบแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเคมี วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ หรือกฎหมาย และอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็น ตัวแทนขององค์การสาธารณประโยชน์และมีประสบการณ์การดำเนินงานด้านการคุ้มครองสุขภาพ อนามัย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านการเกษตรกรรมยั่งยืน ด้านการจัดการปัญหาวัตถุอันตราย ในท้องถิ่น หรือด้านสิ่งแวดล้อม

ให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทน กรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร และผู้แทนสำนักงาน คณะกรรมการอาหารและยา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบายและแผนการบริหารจัดการวัตถุอันตรายเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ
- (๒) จัดทำให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัตถุอันตราย
- (๓) กำกับดูแล เร่งรัด ติดตาม และประเมินผล และตัวชี้วัด หน่วยงานผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตาม (๑) และ (๒)
- (๔) พิจารณาวินิจฉัยหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบ
- (๕) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการออกประกาศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง
- (๖) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกประกาศตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ มาตรา ๒๐/๓ มาตรา ๓๖ วรรคสาม มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๗ (๕) มาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓) และมาตรา ๕๑/๕ วรรคสอง
- (๗) ให้คำแนะนำแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียนหรือเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตราย
- (๘) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตราย
- (๙) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากวัตถุอันตราย
- (๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาตาม มาตรา ๕๑/๒ และ มาตรา ๕๑/๓ (๔)
- (๑๑) แจงหรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัตถุอันตรายให้ประชาชนได้ทราบ ในการนี้จะระบุชื่อของวัตถุอันตรายหรือชื่อของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้
- (๑๒) สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด
- (๑๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุมวัตถุอันตราย และการป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากวัตถุอันตราย เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ
- (๑๔) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์วัตถุอันตรายของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- (๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง”

มาตรา ๙/๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ
วัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) กำหนดปริมาณ องค์ประกอบ คุณสมบัติและสิ่งเจือปน ภาชนะบรรจุ
วิธีตรวจและทดสอบภาชนะ ฉลาก การผลิต การนำเข้า การส่งออก ด้านศุลกากรที่นำเข้า ส่งออก
หรือนำผ่าน การขาย การขนส่ง การเก็บรักษา การกำจัด การทำลาย การปฏิบัติกับภาชนะของวัดอุ
ณฺทราย การให้แจ้งข้อเท็จจริง การให้ส่งตัวอย่าง หรือการอื่นใดเกี่ยวกับวัดอุณฺทรายเพื่อควบคุม
ป้องกัน บรรเทา หรือระงับอันตราย ที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึง
สนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศประกอบด้วย”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๓
แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๒๐/๒ ผู้เฝ้าผ่านวัดอุณฺทรายชนิดที่ ๑ หรือชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ใน
แต่ละครั้งต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามประมวลของรัฐมนตรี
ผู้รับผิดชอบที่ออกตามหมวด ๒๐ (๑) (๑/๑) และ (๒) ด้วย เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งแล้ว
ให้ออกใบนำผ่านเพื่อเป็นหลักฐานการรับแจ้ง

ผู้เฝ้าผ่านวัดอุณฺทรายชนิดที่ ๓ ในแต่ละครั้งต้องได้รับอนุญาตจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตแล้ว ให้ออกใบนำผ่านเพื่อเป็นหลักฐานการอนุญาต

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกใบนำผ่านจากการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้วหรือจากการ
อนุญาตตามวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งครั้นผ่านเพื่อเป็นหลักฐานครั้นแจ้งให้แก่
ผู้แจ้ง โดยให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับแจ้งนำผ่านนั้น ซึ่งต้องไม่เต็มให้กำหนดเกิน
ห้าสิบสี่ชั่วโมงนับแต่วันที่ยื่นแจ้งตั้งแต่วันผ่าน ทั้งนี้ ผู้เฝ้าผ่านจะต้องเป็นผู้ประกอบ
กิจการนำเข้าและส่งออกวัดอุณฺทรายที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย

วัดอุณฺทรายที่นำผ่านต้องนำออกไปนอกราชอาณาจักรภายในห้าวัน นับแต่วันที่
ตรวจปล่อยวัดอุณฺทรายออกจากด่านศุลกากรที่เข้ามาในราชอาณาจักร

การแจ้ง การขอใบรับแจ้งขออนุญาต การขอขยายระยะเวลาออกใบนำผ่าน และ
การขยายระยะเวลาใบรับแจ้งครั้นผ่าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงาน
ผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งอย่างน้อยต้อง
กำหนดให้มีการประกันสำหรับค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำลายหรือการจัดการวัดอุณฺทรายตาม
มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๒/๒ และมาตรา ๘๘

ผู้เฝ้าผ่านวัดอุณฺทรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง
ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) และ (๒) ด้วย

มาตรา ๒๐/๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไป
ซึ่งวัดอุณฺทรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒
หรือมาตรา ๒๓ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผ่อนผันการปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว
ทั้งนี้ การผ่อนผันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด
โดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการขึ้นทะเบียน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการขึ้นทะเบียน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่อยู่นอกชายฝั่งของประเทศไทยหรือประเทศหนึ่ง จะต้องนำมายกขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๒ หรือออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๓ ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในวันใดไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีก ถ้ามีผู้ขึ้นทะเบียนวัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์นั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอันควรใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ให้มีอายุไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน

การขอขึ้นทะเบียนวัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ การออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ และการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และเมื่อผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนได้ยื่นคำขอต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ถือว่ามิฉะนั้นเสมือนผู้ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียน สนองตามพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งส่งไม่ต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนนั้น”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการขึ้นทะเบียน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ในกรณีมีความจำเป็นให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศให้วัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน และจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ประกาศกำหนด

- (๑) วัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ซึ่งโดยลักษณะหรือปริมาณอาจก่อให้เกิดอันตรายน้อยหรือซึ่งการบังคับตามมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดภาวะเกินความสมควร
- (๒) วัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ซึ่งมีวัตถุประสงค์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา
- (๓) วัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐ สภากาชาดไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่เห็นสมควรกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการขึ้นทะเบียน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ การโฆษณาวัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์จะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ลักษณะของวัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ หรือการใช้วัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ดังกล่าวนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

- (๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความจริง
- (๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุดิบหรือวัสดุภัณฑ์ ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างถึงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริง หรือไม่ก็ตาม
- (๓) ข้อความอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ มาตรา ๕๑/๓
 มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๕ มาตรา ๕๑/๖ และมาตรา ๕๑/๗ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย
 พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๕๑/๑ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อ
 สุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดความเดือดร้อน
 รำคาญแก่ผู้อื่น

มาตรา ๕๑/๒ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์
 พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมจากการโฆษณาวัตถุอันตรายใด หน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของ
 คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับ
 วัตถุอันตรายนั้นในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การโฆษณาวัตถุอันตรายที่ต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือน
 เกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย

(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับวัตถุอันตราย

(๓) ห้ามการโฆษณาวัตถุอันตราย

มาตรา ๕๑/๓ ในกรณีที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบเห็นว่า การโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑
 มาตรา ๕๑/๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่ง
 ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ระงับการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้อื่นที่อาจเกิดขึ้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
 และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
 และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริต
 ในการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย

มาตรา ๕๑/๔ ในกรณีหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใด
 ที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือ~~โอ้อวด~~เกินความจริงตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) ให้หน่วยงาน
 ผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุ
 อันตรายพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้

ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย
 อ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยัน
 ข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณา
 ซึ่งวัตถุอันตราย ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง
 ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๕๑/๓ ได้

มาตรา ๕๑/๕ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณา
 ซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใดสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
 อาจขอให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ทั้งนี้
 หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่หน่วยงาน
 ผู้รับผิดชอบได้รับคำขอ **ผู้ไม่แจ้งเหตุในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าหน่วยงานผู้รับผิดชอบ**
ให้ความเห็นชอบแล้ว

การขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ คำปวยการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การให้ความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือที่ให้ถือว่าหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ให้ควรมีความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือที่ให้ถือว่า หน่วยงานผู้รับผิดชอบให้ควรมีความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม ถ้าได้กระทำโดยสุจริต มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา

มาตรา ๕๑/๖ ในกรณีผู้ที่ได้รับคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ หรือมาตรา ๕๑/๔ ไม่พอใช้เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๕๑/๗ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๑/๖ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัดอุอันตรายผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไข หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ในการนี้ หากเป็นกรณีมีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้นั้นนำทรัพย์สินหรือส่งตลับออกไปซึ่งวัดอุอันตรายนั้นเพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้จัดส่งวัดอุอันตรายนั้น หรือเพื่อการอื่นตามความเหมาะสมก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัดอุอันตรายดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ไม่ว่าเพราะไม่มีความสามารถหรือเพราะเหตุอื่นใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบวัดอุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัดอุอันตรายดังกล่าวด้วย”

มาตรา ๑๖/๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๕๒/๒ เมื่อความปรากฏต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบว่าวัตถุอันตรายที่นำเข้า
หรือนำผ่านโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งการเก็บรักษาหรือจำหน่ายอาจมีอันตราย
ต่อบุคคล สัตว์ พืช และสิ่งแวดล้อม และไม่สมควรมีการทำลายหรือจัดการในราชอาณาจักร ให้หน่วยงาน
ผู้รับผิดชอบเก็บตัวอย่างวัตถุอันตรายเท่าที่จำเป็นเพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี และให้หน่วยงาน
ผู้รับผิดชอบนั้นสั่งให้ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านส่งวัตถุอันตรายดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร่งด่วน
การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงาน
ผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ

ในกรณีที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ให้ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่าน
เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ การกำหนดค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย
พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๓ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป
หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตราย
ที่อยู่ในความครอบครองของตน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัย
หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย
พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป
ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิตจนถึงผู้รับผิดชอบ
ขณะเกิดการละเมิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งการละเมิดด้วย”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๙/๑ ของหมวด ๓ หน้าที่และความรับผิดชอบ
ทางแพ่ง แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖๙/๑ ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือ
สิ่งแวดล้อม และได้มีการทำประกันตามมาตรา ๒๐ (๑/๑) ให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น
ให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายจากวัตถุอันตรายและหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน
ของรัฐในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น

จำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น การเก็บรักษา ค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหาย
เบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ค่าเสียหายเบื้องต้นที่หน่วยงานของรัฐได้รับจากผู้รับประกันภัยในการที่หน่วยงานของรัฐเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นตามวรรคสามเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๖๙ และไม่ตัดสิทธิพนักงานอัยการในการฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเพิ่มเติม

เมื่อผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้ผู้รับประกันภัยดังกล่าวมีสิทธิไต่เบี่ยเอาากับบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายได้”

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
 วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๐/๒ ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคหก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคหก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่งสองหรือวรรคหก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติ
 วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๔/๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ หรือชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๗๗ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ผู้กระทำต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๘๔/๑ ผู้ใดโฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ หรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๕๑/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔/๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔/๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา ๕๑/๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติ วัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๘ วัดอุณฺทรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน นำกลับเข้ามา ส่งกลับ ออกไป หรือมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ภาชนะของวัดอุณฺทรายดังกล่าว เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใดบรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้รับ ให้ส่งมอบแก่ หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัดอุณฺทรายดังกล่าวเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ในกรณีที่ต้องทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร ให้ศาลมีคำสั่งในคำพิพากษา ให้เจ้าของชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้แก่ทางราชการด้วย”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติ วัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสองปี เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่ เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มาตรา ๒๕/๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๒) แห่งบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้าย พระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“(๑๒) ใบนำผ่าน

ฉบับละ ๒๐.๐๐๐ บาท”

มาตรา ๒๖ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

มาตรา ๒๗ เรื่องร้องเรียนที่ได้ยื่นและยังคงค้างพิจารณาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการวัดถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๒๘ ใบรับแจ้งการดำเนินการนำเข้าวัดถุอันตรายชนิดที่ ๒ และใบอนุญาตนำเข้าวัดถุอันตรายชนิดที่ ๓ ที่ออกตามพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผ่านวัดถุอันตรายให้ถือว่าเป็นใบรับแจ้งการนำเข้า วัดถุอันตรายตามมาตรา ๒๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าใบรับแจ้งหรือใบอนุญาต แล้วแต่กรณี จะสิ้นอายุ

คำขอเกี่ยวกับการแจ้งนำเข้าวัดถุอันตรายชนิดที่ ๒ และการขออนุญาตนำเข้าวัดถุอันตรายชนิดที่ ๓ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผ่านวัดถุอันตรายที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ถือว่าเป็นคำขอแจ้งนำเข้าวัดถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือคำขออนุญาตนำเข้าวัดถุอันตรายชนิดที่ ๓ ตามมาตรา ๒๐/๒ กรมแห่งพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขอเดิมขัดแตกต่างไปจากหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

สรุปผลการดำเนินงาน
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ของ
คณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา จำนวน ๒๙ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๒ วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๓ วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๔ วันพุธที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๕ วันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๖ วันพุธที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๗ วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๘ วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๘ วันพุธที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๑๐ วันพุธที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๑๑ วันพุธที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๑๒ วันพุธที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๑๓ วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๑๔ วันพุธที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๑๕ วันพุธที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๑๖ วันพุธที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๑๗ วันพุธที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๑๘ วันพุธที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๑๙ วันจันทร์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๒๐ วันพุธที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๒๑ วันจันทร์ที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๒๒ วันพุธที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๒๓ วันพุธที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๒๔ วันพุธที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๒๕ วันพุธที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๒๖ วันพุธที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๒๗ วันพุธที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๒๘ วันพุธที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
ครั้งที่ ๒๙ วันพุธที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๒	

คณะผู้รับผิดชอบ

ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายต้นพงศ์ ตั้งเต็มทอง

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการวิชาการ ๓

ฝ่ายเลขานุการ : กลุ่มงานคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม

นางสาวพรทิพพา เจริญผล

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน

นายอริษฐ์ ศิลปธนะวานิช

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

นางสาวปารีชาติ ภาคสิม

วิทยากรชำนาญการ

นางพัชรศิริ พิษญาภรณ์

นิติกรปฏิบัติการ

นางสาวคมคาย แต่งเนียม

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาววิณา แยมนาม

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวศิรินทิพย์ บุญพรม

พนักงานสนับสนุนงานประชุม

ฝ่ายเอกสารอ้างอิง

นางพิมพ์วรรณ อุณากุล

ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

ในการประชุมกรรมการ

นายภัทรินทร์ พนมชัยวัฒน์

นิติกรชำนาญการ

นางสาวอมรรัตน์ อินนุมาตร

นิติกรปฏิบัติการ

นายอุดร พันธมิตร

วิทยากรชำนาญการ

นางสาวจารุณี นันชนะ

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ออกแบบและพิมพ์ที่
สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๓, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๕